

Sygnatura akt VII W 868/16 Dnia 14 grudnia 2016 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział VII Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Monika Cieszkowska

Protokolant - st. sekretarz sądowy Magdalena Berdych

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu dnia 5 października 2016 r., 9 listopada 2016r. , 14 grudnia 2016r.

sprawy z oskarżenia P. Straży Granicznej w S.

przeciwko R. L.

c. P., O. z domu B.

urodzonej w dniu (...) w T. na Ukrainie

obwinionej o to, że:

w okresie od 01 czerwca 2015 roku do dnia 08 października 2015 roku wykonywała nielegalnie pracę związaną z opieką nad starszą, schorowaną osobą bez wymaganego prawem zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub bez zarejestrowanego oświadczenia o zamiarze wykonywania pracy we właściwym Powiatowym Urzędzie Pracy, czym dopuściła się nielegalnego wykonywania pracy,

to jest o czyn z art. 120 ust.2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

I. uznaje obwinioną R. L. za winną popełnienia zarzuconego jej czynu, z tym , że ustala, iż obwiniona dopuściła się go w okresie co najmniej od dnia 24 sierpnia 2015r. do 8 października 2015r. i za wykroczenie to na podstawie art. 120 ust.2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w związku z art. 39§1 kw wymierza obwinionej karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;

II. na podstawie art. 119 kpsw zwalnia obwinioną od uiszczania na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII W 868/16

UZASADNIENIE

W 2015 roku M. C. (1) miała 79 lat i zamieszkiwała w mieszkaniu przy ul. (...). W związku z przebyłym wylewem oraz będącymi jego konsekwencją napadami padaczki M. C. (1) nie była osobą samodzielną i wymagała całodobowej opieki, którą w części sprawowali m.in. członkowie jej rodziny: synowie R. i M. C. (2) oraz żona M. – M. C. (3) . M. C. (1) opiekowała się obywatelka Ukrainy o imieniu L., jednak opiekunka zrezygnowała z pracy, zobowiązując się pomóc w znalezieniu innej osoby na swoje miejsce.

Dowód:

- notatka urzędowa k. 7

- protokół kontroli k.-8-10 w zw. k.124,
- protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień M. C. (4) – k. 11-12 w zw. z k.125,
- protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień R.L. – k. 13 w zw. z k. 151, k. 153-154 i w zw. z k. 165,
- akt zgonu M. C. (1) – k. 88,
- zeznania K. P. (1) – k. 19-20 i 92-94 zw. z k. 124, k. 124-125,
- częściowo zeznania M. C. (4) –38-40 w zw. z k. 125, k. 125-126,
- częściowo zeznania M. C. (3) – k. 34-36 i 94-95 w zw. z k. 127, k. 126- 127,
- częściowo zeznania R. C. – k. 43-45 w zw. z k. 127, k 127,

R. L. jest obywatelką Ukrainy. W 2015 r. wjechała na teren Polski na podstawie wizej wjazdowej typu D wydanej jej w celu wykonywania pracy na zasadach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12.12.2013 r. o cudzoziemcach. W czerwcu 2015 r. R. L. dowiedziała się o wolnej posadzie, przyjechała do S. i wraz z M. C. (3) udała się do mieszkania M. C. (1), Po kilku dniach R. L. wyjechała wraz z rodziną C. do miejscowości P., w której posiadają oni dwa domy i gdzie spędzają wakacje. Był to ustalony przez strony okres próbny, w trakcie którego R. L. nocowała w innym domu niż M. C. (1), lecz towarzyszyła jej w ciągu dnia. Po powrocie do S. R. L. zamieszkała w mieszkaniu przy ul. (...).

Dowód:

- częściowo zeznania M. C. (4) –38-40 w zw. z k. 125, k. 125-126,
- częściowo zeznania M. C. (3) – k. 34-36 i 94-95 w zw. z k. 127, k. 126- 127,
- częściowo zeznania R. C. –k. 43-45 w zw. z k. 127, k 127,
- kserokopia wizej obwinionej – k. 121,
- protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień M. C. (4) – k. 11-12 w zw. z k. 125,

W dniu 24 sierpnia 2015 r., z pomocą M. C. (4), R. L. złożyła w Wydziale Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców (...) Urzędu Wojewódzkiego wnioski o udzielenie jej zezwolenia na pobyt czasowy wraz z załącznikami. W dokumencie tym wskazała m.in. że na terenie Polski przebywa pod adresem ul. (...) S., iż celem jej pobytu jest wykonywanie pracy na rzecz M. C. (1) oraz, że oprócz pieniędzy w kwocie 2000 złotych, to z pracy pokrywa koszty swojego utrzymania. W dołączonej do omawianego wniosku ankiecie dotyczącej pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej R. L. wskazała, iż w dacie jego złożenia, wykonywała pracę na terenie Polski. W tym czasie R. L. gotowała dla M. C. (1), pomagała jej w ubieraniu, jedzeniu, toalecie i czynności te kontynuowała do 8 października 2015r.

Do wniosku R. L. załączyła również zawartą z M. C. (1) umowę o dzieło z 24.08.2015 r., której przedmiotem było odpłatne sprawowanie opieki nad osobą starszą w mieszkaniu przy ul. (...) w S. za wynagrodzeniem 1500 zł brutto, obowiązującą przez 3 lata, od dnia uzyskania przez R. L. zezwolenia na pobyt i pracę. Cudzoziemka potwierdziła otrzymanie pouczenia dotyczącego postępowania zainicjowanego złożonym wnioskiem w języku ukraińskim.

Dowód:

- informacja z (...) Urzędu Wojewódzkiego – k. 96,

- umowa o dzieło z 24.08.2015 r. – k. 104,
- potwierdzenie złożenia wniosku z 24.08.2015 r. – k.108,
- wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy z 24.08.2015 r. –k. 112-120,
- ankieta dot. pobytu cudzoziemca z 24.08.2015 r. – k. 122,
- teczka akt postępowania administracyjnego z (...) dołączona do akt sprawy pod sygn. VII 867/16 ujawniona na k. 165,
- częściowo oświadczenia R.L. – k. 13 w zw. z k. 151, k. 153-154 i w zw. z k. 165,

W dniu 8.10.2015 r. funkcjonariusze P. Straży Granicznej w S. K. P. (1), Ż. H. i G. B. przeprowadzili wywiad środowiskowy w mieszkaniu przy ul. (...), w którym po wejściu do środka, zastali siedzące przy stole M. C. (1) i R. L.. M. C. (1) zdradzała oznaki zdenerwowania, nie można była nawiązać z nią kontaktu, nie odzywała się, a jej stan wskazywał, iż potrzebuje całodobowej opieki. R. L. nie mówiła dobrze po polsku, lecz z wymiany zdań ze funkcjonariuszami Straży Granicznej wynikało, iż opiekuje się M. C. (1). Cudzoziemka nalegała, aby zawiadomić M. C. (4), co też uczyniono i po około pół godzinie przyjechał on na miejsce wraz z żoną.

Została wszczęta przez Straż Graniczną kontrola w zakresie legalności wykonywania pracy przez cudzoziemkę oraz legalności jej powierzania, bez wcześniejszego zawiadomienia o takim zamiarze w trybie przewidzianym w art. 10d ust. 4 i 5 ustawy z dnia 12.10.1990 r. o Straży Granicznej. Kontrolę przeprowadzono w dniach 8, 26, 28 października 2015 r. w S.. W trakcie kontroli R. L. przedstawiła oświadczenie o zamiarze powierzenia jej pracy w charakterze pomocniczego robotnika polowego w miejscowości S.. R. L. nie znała dobrze języka polskiego, częściowo jednak rozumiała po polsku, więc w dniu 8.10.2015 r., udano się z nią do placówki Straży Granicznej, gdzie złożyła ustne wyjaśnienia w trybie art. 10d ust. 9 i 10 ustawy 12.10.1990 r. o Straży Granicznej, które odebrała K. P. (1). Składając wyjaśnienia cudzoziemka oświadczyła, że nie zna zbyt dobrze polskiego, wskazując, iż posługuje się językiem ukraińskim i rosyjskim, który zna w stopniu dobrym w mowie i w piśmie. W czynności uczestniczył funkcjonariusz Straży Granicznej M. B., który nie jest tłumaczem przysięgłym, lecz włada językiem rosyjskim w stopniu komunikatywnym i podjął się tłumaczenia. R. L. oświadczyła, że opiekowała się M. C. (1) od chwili wyjazdu do P.. Wskazała, że po powrocie do S. nie otrzymywała wynagrodzenia, lecz M. C. (2) kupował jej jedzenie i w zamian za sprawowanie całodobowej nad M. C. (1) mogła mieszkać w lokalu przy ul. (...) bez ponoszenia opłat. Wymieniła czynności, które wykonywała przy M. C. (1), podając, że: gotowała obiady, karmiła, ubierała i pomagała M. C. (1) w codziennej toalecie. Pod protokołem przyjęcia ustnych wyjaśnień cudzoziemka zapisała własnoręcznie w j. rosyjskim: „Protokół przetłumaczono mi na język rosyjski”, a następnie w j. ukraińskim „Dosłownie wszystko zrozumiałam”, „Treść protokołu jest zgodna z tym, co powiedziałam.” i złożyła podpis.

Dowód:

- notatka urzędowa– k. 7,
- protokół kontroli - 8-10 w zw. z k. 124,
- protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień R.L. – k. 13 w zw. z k. 151 i 165., k. 153-154 i w zw. z k. 165,
- zeznania K. P. (1) – k. 19-20 i 92-94 zw. z k. 124, k. 124-125,
- zeznania M. B. – k. 151-152,
- tłumaczenie tłumacza M. O. k. 165

W dokumentach (...) Urzędu Wojewódzkiego w S. dotyczących cudzoziemki znajduje się datowane na 9.10.2015 r. oświadczenie o zamiarze powierzenia R. L. pracy w charakterze opiekunki przez M. C. (1), które M. C. (2) podpisał z

dopiskiem „z up.” W dniu 12.10.2015 r. R. L. zawarła z M. C. (1) umowę o dzieło polegające na świadczeniu opieki nad osobą starszą za miesięcznym wynagrodzeniem 1500 zł, którą podpisał M. C. (2) z dopiskiem „z up.” Treść umowy była tożsama z umową zawartą przez strony w dniu 24.08.2015 r., odmiennie określono czas rozpoczęcia wykonywania dzieła.

Dowód:

- oświadczenie o zamiarze powierzenia wykonywania pracy z 09.10.2015 r. – k.14,
- umowa o dzieło – k. 15, k. 104
- oświadczenie M. C. (1) z 20.10.2015 r. – k. 103,
- teczka akt postępowania administracyjnego z (...) dołączona do akt sprawy pod sygn. VII 867/16 ujawniona na k. 165,

W związku z ustaleniami dokonanymi podczas kontroli, P. Straży Granicznej w S. skierowała do Sądu wnioski o ukaranie M. C. (4) za czyn z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Postępowanie toczyło się pod sygn. VII W 867/16 i w dacie sporządzania uzasadnienia nie zostało prawomocnie zakończone.

Dowód:

- notatka urzędowa – k. 46,
- kopia wniosku o ukaranie w sprawie o sygn. VII W 867/16 – k. 85-87,

Decyzją z dnia 9.11.2015 r. Wojewoda (...) udzielił R. L. zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP do dnia 8.11.2018 r. w związku z wykonywaniem na rzecz M. C. (1) pracy polegającej na opiece nad osobą starszą. M. C. (1) zmarła w dniu 6.06.2016 r. W dniu 29.06.2016 r. R. L. złożyła kolejny wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium RP w związku z zamiarem powierzenia jej pracy w charakterze opiekunki osoby starszej przez M. P.. W dniu 30.06.2016 cudzoziemka zawarła umowę o dzieło, gdzie jako przyjmującego dzieło wskazano M. P.; będąc w tym czasie dalej zameldowaną czasowo przy ul. (...). W trakcie dokonanego 3.11.2016 r. rozpytania w miejscu jej zamieszkania, M. P. oświadczyła policjantom, iż R. L. jest dla niej osobą obcą, nigdy z nią mieszkała i nie zna aktualnego miejsca jej pobytu.

Dowód:

- akt zgonu M. C. (1) – k. 88,
- pismo (...) z 14.07.2016 r. – k. 97,
- wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy z 29.06.2016r. k. 98-102, k. 105-107,
- potwierdzenie zameldowania obwinionej na pobyt czasowy z 29.06.2016 r. k.109,
- decyzja o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę z 9.11.2015 r. – k. 111,
- informacja z wywiadu środowiskowego z 3.11.2016 r. – k. 147,
- teczka akt postępowania administracyjnego z (...) dołączona do akt sprawy pod sygn. VII 867/16 ujawniona na k. 165,

R. L. ma 43 lata, jest mężatką, nie posiadającą nikogo na utrzymaniu. Legitymuje się średnim wykształceniem. Z zawodu jest szwaczką i masażystką. Na terenie Ukrainy posiada dom jednorodzinny. R. L. (2) nie była dotychczas karana za popełnianie przestępstw.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionej – k. 26,

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 28,

W trakcie postępowania wyjaśniającego, R. L. przesłuchana przy udziale tłumacza j. ukraińskiego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. W toku postępowania jurysdykcyjnego obwiniona, będąc prawidłowo zawiadomiona nie stawiała się na rozprawy, co skutkowało prowadzeniem postępowania w trybie zaocznym.

W toku postępowania nie ujawniły się okoliczności dające podstawy, aby kwestionować wskazane przez obwinioną informacje odnośnie jej sytuacji osobistej i majątkowej. Przy ocenie nie przyznania się przez obwinioną do popełnienia zarzucanego jej czynu Sąd oparł się na dokumentacji z postępowania w sprawie udzielenia R. L. zezwolenia na pobyt czasowy oraz z kontroli prowadzonej przez Straż Graniczną, dokumentach w załączonej do akt postępowania VII W 867/16 kserokopii akt postępowania o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy toczącego się przed (...) Urzędem Wojewódzkim. Nadto Sąd opierał się również na uznanych za wiarygodne zeznaniach K. P. (1), relacji M. B. oraz w ograniczonym zakresie na zeznaniach M., R. i M. C. (3).

W ocenie Sądu zarówno w świetle wymienionych dowodów, jak i zasad doświadczenia życiowego bezspornym jest, iż obwiniona przyjechała do Polski w celu wykonywania pracy. Świadczą o tym wyniki przeprowadzonej kontroli, rodzaj otrzymanej przez nią wizy wjazdowej oraz treść wniosku o udzielenie jej zezwolenia na pobyt czasowy i załączone do niego dokumenty. Niewątpliwym jest również, iż R. L. pracowała w charakterze opiekunki M. C. (1), która, na co wskazują wprost wskazują zeznania K. P., a pośrednio także zeznania rodziny C., z racji przebytego wylewu, była osobą schorowaną i niesamodzielną. Zasady doświadczenia życiowego sprzeciwiają się przyjęciu, że rodzina C. przez tak długi czas do 8 października 2015r. czas gościła nieznaną im bliżej cudzoziemkę w mieszkaniu niesamodzielnej życiowo, starszej osoby, będąc dodatkowo obciążonymi koniecznością zapewnienia jej opieki. Skoro po rezygnacji poprzedniej opiekunki o imieniu L., rodzina C. podjęła z jej pomocą starania o znalezienie na jej miejsce zastępstwa, które zakończyły się przyjazdem R. L. do S., to wprost wynika z tego konieczność zapewniania opieki M. C. (1) przez osobę trzecią.

Należy zaznaczyć, że choć ze stempla w paszporcie obwinionej bezspornie wynika, iż przebywała na terenie Polski od 24 maja 2015 r., to nie sposób jednoznacznie rozstrzygnąć, czy istotnie opiekowała się M. C. (1) już od chwili przyjazdu do S.. Brak jest wystarczających dowodów, które mogłyby skutecznie obalić zgodne zeznania członków rodziny C., iż podczas pobytu w miejscowości P. M. C. (1) nie wymagała pomocy opiekunki, tym bardziej, iż istniała tam realna możliwość sprawowania nad nią opieki przez członków rodziny. Wobec powyższego wątpliwości w tym zakresie Sąd rozstrzygnął na korzyść obwinionej.

Zdaniem Sądu, ustalając okres nielegalnego wykonywania pracy przez R. L. należało oprzeć się przede wszystkim o treść wniosku o udzielenie jej zezwolenia na pobyt czasowy, datowanego na 24 sierpnia 2015 r., w którym cudzoziemka wskazała, iż zamieszkuje w mieszkaniu M. C. (1), wykonuje na terenie Polski pracę polegającą na opiece nad osobą starszą i w związku z tym wnosi o udzielenie wspomnianego zezwolenia.

Należy zdecydowanie odrzucić wersję wskazywaną w zeznaniach członków rodziny C., jakoby przebywała ona w lokalu przy ul. (...) w charakterze gościa, nie opiekując się w tym czasie M. C. (1). Za przyjęciem, iż cudzoziemka wykonywała pracę zdecydowanie przemawiają jej wypowiedzi złożone w obecności strażników w mieszkaniu przy ul. (...), o których mowa w zeznaniach K. P. (1), a także treść protokołu przyjęcia jej ustnych wyjaśnień złożonych w placówce Straży Granicznej. W ocenie Sądu brak jest przesłanek wskazujących, iż powyższych wypowiedzi R. L. nie złożyła w pełni swobodnie lub też, że nie rozumiała zadawanych jej pytań. Należy podkreślić, co wynika z zeznań odbierającej wyjaśnienia obwinionej K. P. (1), że przed przystąpieniem do odebrania ustnych wyjaśnień, R. L. zapewniono możliwość wyboru języka, w którym chce się porozumiewać i wskazała ona język rosyjski, podając do protokołu, że zna

go w stopniu dobrym w mowie i w piśmie. Fakt, iż M. B. nie posiada uprawnień tłumacza przysięgłego j. rosyjskiego nie może prowadzić do całkowitego zdyskredytowania zapisu wypowiedzi obwinionej. Podobnie nie można tego dowodu dyskredytować z tego powodu, iż obwiniona potwierdziła treść złożonej przez siebie relacji częściowo w j. ukraińskim, a częściowo w j. rosyjskim. Brak podstaw do uznania, by R. L. miała podpisać się pod protokołem przyjęcia swoich ustnych wyjaśnień bez ich całkowitego zrozumienia. Podkreślenia wymaga, iż wypowiedzi R. L. w zakresie charakteru jej pracy dotyczyły prostych czynności dnia codziennego, określanych prostym słownictwem, wobec czego Sąd wyklucza, by obwiniona wskazała, że opiekuje się M. C. (1) i wyliczyła wykonywane czynności wskutek niezrozumienia zadawanych jej pytań. Podsumowując, Sąd stwierdza, że treść wypowiedzi R. L. odtworzona w zeznaniach K. P. (1) i protokole przyjęcia ustnych wyjaśnień w tym zakresie odpowiada stanowi rzeczywistości, a jej późniejsza postawa procesowa i odmowa złożenia wyjaśnień są jedynie wyrazem realizacji przysługującego jej prawa do obrony. Zeznania m. B. wskazują jednak na istniejące wątpliwości co do pełnej treści zapisu wypowiedzi obwinionej, wobec czego wątpliwości w tym zakresie Sąd rozstrzygnął uznając za w pełni wiarygodne zapisy dotyczące prostych sformułowań. Zapisy określające takie pojęcia, jak umowa cywilnoprawna, osoba niepełnosprawna, zarejestrowane oświadczenie o zamiarze powierzenia wykonywania pracy należało pominąć w związku z wątpliwościami dotyczącymi kompletności tłumaczenia.

Zeznania K. P. (1) Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Styczność świadka z obwinioną była jedynie wynikiem wykonywania obowiązków służbowych. Bezpodstawnym byłoby przyjęcie, że K. P. (1) zeznawała fałszywie, chcąc obciążyć R. L. odpowiedzialnością za czyn, którego w rzeczywistości obwiniona nie popełniła. Relacja świadka jest wyważona i ma charakter sprawozdawczy. Podkreślić należy, że podczas rozprawy świadek szczegółowo przedstawiła przebieg i ustalenia czynności kontrolnych oraz wnioski, które wyciągnęła z rozmowy oraz ustnych wyjaśnień obwinionej, a treść jej zeznań nie odbiega od tych, które złożyła w toczącym się równoległym postępowaniu w sprawie M. C. (4), są one w pełni konsekwentne.

Zeznania M. B. Sąd również uznał za wiarygodne, przy czym miały one to znaczenie, że zasadniczo potwierdziły wskazane przez K. P. (1) okoliczności odebrania ustnych wyjaśnień obwinionej. Wskazują one wprost, iż w trakcie składania wyjaśnień R. L. nie zgłaszała kłopotów ze zrozumieniem, tym bardziej, że o braku trudności we wzajemnej komunikacji wspominała również K. P. (1), w zeznaniach złożonych w sprawie VII W 867/16. Zeznania te wskazują jednak, że nie wszystko było tłumaczone. Nie budzą z kolei żadnych wątpliwości oświadczenia tłumacza przysięgłego M. O. na k. 165, jako że pochodzą od bezstronnej osoby legitymującej się pełną znajomością języka obcego.

Za wiarygodne w części, to jest w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym, Sąd uznał zeznania M., R. i M. C. (3). Brak podstaw do kwestionowania zgodnych zeznań tych świadków odnośnie rezygnacji poprzedniej opiekunki, samego faktu doznania wylewu przez M. C. (1), dzielenia się przez członków rodziny opieką nad nią, jej wyjazdu wraz z rodziną i R. L. do P., czy zajmowania się przez M. C. (4) formalnościami związanymi z chęcią zatrudnienia cudzoziemki, jak również jej późniejszego zamieszkiwania wraz z M. C. (1). Należy jednak wskazać, że treść załączonych do sprawy dokumentów, protokół ustnych wyjaśnień obwinionej, zeznania K. P. (1), a także zasady doświadczenia życiowego sprzeciwiają się przyjęciu, iż mimo chęci zatrudnienia R. L. i jej późniejszego zamieszkiwania razem z M. C. (1), miałyby ona nie wykonywać żadnych czynności związanych z opieką nad starszą osobą, a była jedynie goszczona do czasu uzyskania zezwolenia na pracę. W efekcie przeprowadzonej przez (...) G.kontroli wobec M. C. (4) toczyło się dotyczące tego samego stanu faktycznego postępowanie o czyn z art. 120 ust. 1 ustawy z 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym wymienieni świadkowie również zeznawali. Okoliczność, że członkowie rodziny C. zgodnie utrzymywali, iż R. L. nie rozpoczęła wykonywania pracy związanej z opieką nad M. C. (1), w ocenie Sądu należy tłumaczyć chęcią uchronienia M. C. (4) przed odpowiedzialnością za zarzucony mu czyn. Sąd nie dał wiary twierdzeniom tych świadków odnośnie względnej samodzielności i dobrego samopoczucia M. C. (1), gdyż takiemu stanowi rzeczy zdecydowanie zaprzeczają zeznania K. P. (1) i treść protokołu kontroli.

Pozostałe powołane na wstępie dowody dokumentarne zostały w przeważającej mierze wytworzone w toku postępowania prowadzonego przez powołane w tym celu organy i Sąd uznał je w całości za wiarygodne. Należy raz jeszcze podkreślić, że brak jest podstaw do stwierdzenia, aby okoliczności podane w tych dokumentach przez R. L. były wynikiem niezrozumienia ich treści, tym bardziej, że w zakresie dokumentów dotyczących pobytu i

zezwolenia na pracę obwiniona korzystała z tłumaczenia na jej język ojczysty. Nie może też być mowy o niezrozumieniu podstawowych określeń z powodu niskiego poziomu wykształcenia obwinionej, jako że omawiane kwestie dotyczyły prostych, podstawowych spraw życia codziennego, a obwiniona legitymuje się wykształceniem średnim, czyli nie najniższym.

Kierując się zaprezentowaną oceną dowodów Sąd uznał R. L. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, lecz z powodów wskazanych przy ocenie materiału dowodowego, ustalił odmiennie od oskarżyciela, iż wykonywała on pracę w okresie co najmniej od 24 sierpnia 2015r. do 8 października 2015 r.

Odpowiedzialności z art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy podlega cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę. W świetle art. 2 ust. 1 pkt. 7 cyt. ustawy cudzoziemcem jest osoba, która tak jak R. L., nie posiada polskiego obywatelstwa. Dla ustalenia odpowiedzialności obwinionej należało również ustalić, iż wykonywała ona pracę. Należy uwzględnić, iż w art. 2 ust. 1 pkt. 40 i 43 omawianej ustawy wyraźnie rozróżnia się pojęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca i zatrudnienia. Zatrudnienie definiuje się jako wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego lub umowy o pracę nakładczą. Z kolei wykonywanie pracy przez cudzoziemca może polegać na jego zatrudnieniu, ale także m.in. na wykonywaniu innej pracy zarobkowej. W tym miejscu należy podkreślić, iż skoro odpowiadając na czyjeś zapotrzebowanie R. L. przez określony czas, w sposób ciągły wykonywała przy M. C. (1) uzgodnione wcześniej, wymagające wysiłku czynności, otrzymując w zamian korzyści, to faktycznie świadczyła pracę. Pogląd taki jest tym bardziej uzasadniony, że między cudzoziemką a rodziną C. doszło do określenia zakresu wzajemnych obowiązków, czego potwierdzeniem jest umowa o dzieło z 24.08.2015r. Bez znaczenia jest tu okoliczność, iż dokument ten oficjalnie miał wiązać strony dopiero od chwili wydania zezwolenia na pracę, skoro jeszcze przed jego uzyskaniem, obwiniona faktycznie wykonywała określone w umowie obowiązki, otrzymując w zamian ekwiwalent co najmniej w postaci mieszkania i żywienia, z obietnicą zapłaty w późniejszym terminie. W tej sytuacji nieistotnym jest, iż cudzoziemka nie była jeszcze zatrudniona w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 43 omawianej ustawy, ponieważ biorąc pod uwagę długotrwałość i wzajemność świadczeń, w ocenie Sądu bezspornym jest, iż R. L. wykonywała inną pracę zarobkową określoną w art. 2 ust. 1 pkt. 40. Podobny pogląd w sprawie o zbliżonym stanie faktycznym wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w P., który w uzasadnieniu wyroku z dnia 22.07.2009 r. w sprawie o sygn. III Sa/Po 1/09 argumentował, że przez pojęcie „innej pracy zarobkowej” należy rozumieć czynności zorganizowane i wykonywane w sposób ciągły (powtarzający się w pewnym okresie czasu) oraz mające na celu osiągnięcie zarobku. W ocenie Sądu okoliczność, iż R. L. mogła nie otrzymywać ustalonego zarobku nie ma tu decydującego znaczenia, bowiem jak wynika z treści umowy jego wysokość została określona, a wykonując pracę, obwiniona otrzymywała zastępcze świadczenia i oczekiwała, iż wynagrodzenie w ustalonej wysokości zostanie jej wypłacone, a zatem jej praca miała charakter zarobkowy. Odróżnić należy wykonywanie pracy przez cudzoziemca od jej powierzenia, wobec czego ustalenia dokonane w postępowaniu przeciwko M. C. (4) nie sprzeciwiają się ustaleniom niniejszego postępowania.

Warunkiem przypisania obwinionej odpowiedzialności było także ustalenie, iż wykonywała pracę nielegalnie. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 7 omawianej ustawy cudzoziemiec wykonuje pracę nielegalnie, jeśli nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub nie posiada zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88f ust. 1a-1c, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Należy podkreślić, że w okresie od 24 sierpnia do 8 października 2015 r. R. L. nie wypełniała żadnej z określonych w art. 87 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przesłanek uprawniających ją do wykonywania na terytorium Polski pracy w charakterze opiekunki osoby starszej. W szczególności zaś nie posiadała zezwolenia na pracę w tym charakterze i nie przebywała na terytorium Polski na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy połączonego z zezwoleniem na pracę, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 12 ustawy. Jednocześnie wobec cudzoziemki nie zachodziła żadna z okoliczności zwalniających ją z konieczności uzyskania zezwolenia, a określonych w art. 87

ust.2 ustawy. Odnotować należy, iż w wydanym na podstawie art. 90 ust. 4 ustawy rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę, stosownie do § 1 pkt 22 określono, iż obywatel Ukrainy może wykonywać pracę bez zezwolenia przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, jeżeli przed podjęciem przez cudzoziemca pracy powiatowy urząd pracy, właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego lub siedzibę podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, zarejestrował pisemne oświadczenie tego podmiotu o zamiarze powierzenia wykonywania pracy temu cudzoziemcowi, a nadto spełnił inne określone w tym przepisie warunki. W przypadku R. L. nie zachodzą opisane w przywołanym rozporządzeniu przesłanki zwalniające ją z konieczności uzyskania zezwolenia, gdyż w dniu kontroli nie posiadała ważnego oświadczenia o zamiarze powierzenia jej pracy w charakterze opiekunki osoby starszej. Należy zatem stwierdzić, iż w okresie od 24 sierpnia do 8 października 2015 r. dopuściła się ona wykroczenia z art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Czyn obwinionej były bezprawny i zawiniony, albowiem nie zachodzą w sprawie okoliczności wyłączone bezprawność karną czynu lub winę sprawcy.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, czas nielegalnego wykonywania pracy, a także sytuację osobistą i majątkową R. L.. Należało uwzględnić, że ustalony okres nielegalnego wykonywania pracy przez obwinioną nie był rażąco długi i w tym czasie toczyło się już postępowanie w sprawie udzielenia jej zezwolenia na pracę. Dodatkowo za okoliczność łagodzącą Sąd przyjął uprzednią niekaralność R. L.. Mając na uwadze powyższe, a także przez wzgląd na stosunkowo wysoki minimalny wymiar kary za czyn zarzucony obwinionej, Sąd uznał, że istnieją przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary i w oparciu o art. 120 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przy zastosowaniu art. 39 § 1 i 2 kw, wymierzył R. L. karę grzywny w wysokości 500 zł.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara w pełni osiągnie swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionej, uwzględnia też potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Uwzględniając sytuację R. L. Sąd stanął na stanowisku, iż nawet wymierzenie jej kary grzywny znacznie poniżej ustawowego progu, będzie stanowiło wystarczającą dolegliwość.

Sąd zwolnił obwinioną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, mając na uwadze, iż konieczność ich poniesienia byłaby dla obwinionej nadmiernie uciążliwa.